

POLITI

STAMOPLYSNINGER:

Klassifikation:	Uklassificeret
Titel:	Vejledning om politiets videregivelse af oplysninger om strafferetlige afgørelser til boligorganisationer mv.
Kaldenavn:	
Udstedt af:	Rigspolitiet
Med virkning for:	Samtlige politikredse
Dokumentrelation: (Hjemmel)	Lovbekendtgørelse nr. 119 af 1. februar 2019 om almene boliger m.v. (almenboligloven)
Resume:	Vejledningen indeholder retningslinjer for håndtering af politiets videregivelse af oplysninger efter almenboliglovens § 63 d om strafferetlige afgørelser til boligorganisationer mv. som led i tryghedsskabende indsatser i boligområder.

Dokumentejer:	Rigspolitiets Nationale Forebyggelsescenter (NFC)
Underskriftsdato:	01.07.2020
Journalnummer:	2019-026872
Ophæver:	Ingen
Relaterede dokumenter:	Lovbekendtgørelse nr. 928 af 4. september 2019 om leje af almene boliger (almenlejeloven)

VEJLEDNING
OM
POLITIETS VIDEREGIVELSE AF OPLYSNINGER OM STRAFFE-
RETLIGE AFGØRELSER TIL BOLIGORGANISATIONER MV.

INDHOLDSFORTEGNELSE

STAMOPLYSNINGER:	1
VEJLEDNING	2
OM	2
POLITIETS VIDEREGIVELSE AF OPLYSNINGER OM STRAFFERETLIGE AFGØRELSER TIL BOLIGORGANISATIONER MV	2
INDHOLDSFORTEGNELSE	3
1. FORMÅLET MED VEJLEDNINGEN	4
2. ALMENBOLIGLOVENS § 63 D	4
2.1 BESTEMMELSENS ORDLYD	4
2.2 BAGGRUNDEN FOR INDFØRELSEN AF BESTEMMELSEN.....	5
3. SAGENS START OG FORANKRING	5
3.1 FORANKRING AF SAGERNE I POLITIKREDSEN	5
3.2 VIDEREGIVELSE PÅ POLITIETS INITIATIV ELLER EFTER ANMODNING	5
3.2.1 <i>Politiets initiativ</i>	5
3.2.2 <i>Boligorganisationens anmodning</i>	6
3.3 POLITIET HAR IKKE PLIGT TIL AT VIDEREGIVE OPLYSNINGER	7
4. BETINGELSER FOR VIDEREGIVELSE AF OPLYSNINGERNE	7
4.1 NÆRMERE OM DE ENKELTE BETINGELSER.....	7
4.1.1 <i>Oplysninger vedrørende strafferetlige afgørelser</i>	7
4.1.1.1 Kriminalitetens art	8
4.1.2 <i>Forhold begået inden for eller med virkning i boligområdet</i>	8
4.1.3 <i>Mod ansat i boligorganisationen</i>	9
4.1.4 <i>Nødvendig som led i en eksisterende, tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde</i>	9
4.1.4.1 Tryghedsskabende indsats.....	9
4.1.4.2 Krav om aktualitet	10
4.1.4.3 Nødvendig.....	10
4.1.5 <i>Modtagerne af oplysningerne</i>	11
4.1.6 <i>Beboere i boligorganisationen</i>	11
4.1.6.1 Oplysninger om andre personer	12
5. DOKUMENTATION OG REGISTRERING	12
5.1 DOKUMENTATION OG REGISTRERING I POLSAS	12
5.2 NÆRMERE OM POLITIETS BESLUTNING OG DOKUMENTATION	13
6. SAMSPILLET MED ØVRIG LOVGIVNING	13
6.1 DE GENERELLE REGLER OM VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER.....	13
6.2 ANMODNINGER, DER IKKE ER OMFATTET AF ALMENBOLIGLOVENS § 63 D	14
6.3 NÅR UDLEJER ER EN KOMMUNE ELLER EN REGION.....	14
6.4 DEN REGISTREREDES RETTIGHEDER	14
6.5 BRUD PÅ ALMENBOLIGLOVENS § 63 D	15

7. KLAGEADGANG	15
7.1 FOR BOLIGORGANISATIONERNE	15
7.2 FOR BEBOERNE	15
8. BOLIGORGANISATIONERNES BEHANDLING AF OPLYSNINGERNE	16
8.1 BETINGELSER FOR BOLIGORGANISATIONENS BEHANDLING.....	16
8.2 BOLIGORGANISATIONERNES TAVSHEDSPLIGT	16
8.3 SLETNING AF OPLYSNINGER.....	16

1. FORMÅLET MED VEJLEDNINGEN

Med indførelse af § 63 d i almenboligloven i 2014 blev der skabt en udtrykkelig hjemmel til, at politiet under visse omstændigheder kan videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser vedrørende beboere til boligorganisationer mv., der udlejer almene boliger.

Formålet med denne vejledning er at fastsætte nationale retningslinjer for, hvordan politiet skal håndtere videregivelsen af disse oplysninger, herunder hvordan bestemmelsen i almenboligloven § 63 d skal fortolkes, og hvilket samspil bestemmelsen har med øvrig lovgivning.

2. ALMENBOLIGLOVENS § 63 D

2.1 Bestemmelsens ordlyd

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Stk. 1. Politiet kan til en boligorganisation videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser vedrørende forhold, som en beboer har begået inden for eller med virkning i det boligområde, som den pågældende bor i, eller mod en ansat i boligorganisationen, når videregivelsen må anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde. Politiet kan tilsvarende videregive oplysninger til selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger.

Stk. 2. Politiet er ikke forpligtet til at videregive oplysninger efter stk. 1.

Stk. 3. En boligorganisation kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, i det omfang det er nødvendigt, for at oplysningerne som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde kan tjene som dokumentation i sager om opsigelse og ophævelse af lejemål efter reglerne herom i lov om leje af almene boliger.

Stk. 4. Ansatte hos og bestyrelsen i en boligorganisation har tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget i medfør af stk. 1. Straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse på de ansatte og den bestyrelse, der er nævnt i 1. pkt.”

2.2 Baggrunden for indførelsen af bestemmelsen

Bestemmelsen i § 63 d blev indført for at skabe en udtrykkelig og klar hjemmel til, at politiet kan videregive oplysninger til boligorganisationerne mv. om beboeres strafferetlige afgørelser med henblik på, at boligorganisationerne i højere grad kan skride ind overfor lejere, som chikanerer og skaber utryghed for de øvrige beboere.

Når en beboer i en almen lejebolig tilsidesætter god skik og orden i en boligorganisation – og forholdet er af en sådan karakter, at lejerens flytning er påkrævet – er det boligorganisationens ansvar at sikre, at overtrædelsen hører op, herunder ved brug af opsigelse eller ophævelse af lejemålet i grove tilfælde.

Boligorganisationerne oplever dog ofte, at de mangler det bevismæssige grundlag for at forfølge disse sager, hvorfor oplysningerne fra politiet kan være af afgørende betydning for muligheden for håndtering af sagen samt tilvejebringelse af den fornødne dokumentation.

Ordningen med videregivelse af oplysninger til boligorganisationer skal således understøtte anvendelsen af opsigelses- og ophævelsesgrundene i almenlejeloven – dvs. lette dokumentationen for, at der foreligger misligholdelse af lejemålet.

3. SAGENS START OG FORANKRING

3.1 Forankring af sagerne i politikredsen

Politikredsenes håndtering af ordningen med videregivelse af oplysninger efter almenboliglovens § 63 d vil både skulle ske i relation til (lokal)politiets samarbejde med boligorganisationerne og øvrige aktører i de udsatte boligområder, ved fremsøgning af sager samt ved henvendelse fra boligorganisationerne.

Det er imidlertid også væsentligt, at der sikres en juridisk kvalitetssikring af videregivelsen, herunder for at vurdere om betingelserne i § 63 d, stk. 1, skønnes opfyldt.

3.2 Videregivelse på politiets initiativ eller efter anmodning

Politiets videregivelse af oplysninger efter almenboliglovens § 63 d, stk. 1, kan *både* ske på politiets initiativ og på boligorganisationens initiativ (anmodning om oplysninger).

Det skønnes hensigtsmæssigt, at initiativet også kan udspringe fra politiets side, idet boligorganisationerne kan have svært ved at vide, hvornår en verserende straffesag er afgjort og altså "time" deres henvendelse til politiet.

3.2.1 Politiets initiativ

Der opfordres til, at politiet løbende gennemgår strafferetlige afgørelser meddelt til beboere i boligområder i politikredsen, hvor der pågår en tryghedsskabende indsats, for nærmere at vurdere, hvorvidt disse afgørelser vil være omfattet af ordningen i § 63 d, og om de er relevante at videregive til en boligorganisation.

Der opfordres endvidere til en løbende dialog og samarbejde med boligorganisationerne mv. for at sikre, at hjemlen til at videregive oplysninger efter § 63 d, bliver anvendt, hvor det konkret skønnes formålstjenligt som led i en tryghedsskabende indsats i et givent boligområde.

Ligeledes skal dialogen og samarbejdet sikre, at politiet kun videregiver de oplysninger, som boligorganisationerne rent faktisk kan/vil bruge som led i en sag om opsigelse eller ophævelse efter almenlejelovens regler.

Tilkendegiver boligorganisationen, at en videregivelse ikke er relevant, f.eks. fordi boligorganisationen ikke har mulighed for eller ikke agter at indlede en sag om opsigelse/ophævelse af den pågældende beboer, skal politiet således *ikke* videregive oplysningerne.

Det bemærkes, at der er hjemmel i retshåndhævelseslovens § 9 til at videregive personoplysninger (§ 10, hvis der er tale om *følsomme* personoplysninger) til boligorganisationen, når det er nødvendigt med henblik på at *afsøge* om oplysningerne kan have betydning for en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde. Den helt indledende videregivelse er et nødvendigt led i varetagelsen af de hensyn, der ligger bag bestemmelsen i almenboliglovens § 63 d, herunder ikke mindst for at sikre, at politiet ikke videregiver for mange personoplysninger til boligorganisationen (princippet om dataminimering).

Det er vigtigt, at alle sagsbehandlingskridt, herunder også den indledende dialog med boligorganisationen i forbindelse med videregivelse af oplysninger, dokumenteres på sagen. Se nærmere om dokumentation og registrering i POLSAS under punkt 5.1.

Dialog og samarbejde med øvrige aktører i de udsatte boligområder, herunder blandt andet kommunen og medarbejdere fra den boligsociale indsats, er ligeledes væsentlig i forhold til anvendelse af hjemlen i § 63 d.

3.2.2 Boligorganisationens anmodning

I de tilfælde hvor det er en boligorganisation mv., der anmoder politiet om at få udleveret oplysninger, og anmodningen falder indenfor anvendelsesområdet af almenboliglovens § 63 d, jf. nedenfor punkt 4, skal det på samme måde vurderes, om der kan ske en videregivelse af oplysningerne efter bestemmelsen.

Det er uden betydning for behandlingen af anmodningen, om boligorganisationen i sin anmodning har henvist til almenboliglovens § 63 d eller f.eks. har formuleret sin henvendelse som en anmodning om aktindsigt.

Det bemærkes i den forbindelse, at almenboliglovens § 63 d regulerer, i hvilke tilfælde politiet *kan* udlevere oplysninger til boligorganisationer mv. På den anden side regulerer fx reglerne om aktindsigt, hvornår man som offentlig myndighed har *pligt* til at udlevere oplysninger, når en privat aktør – som fx en boligorganisation – anmoder om oplysninger.

Er der således fremsat en anmodning, som falder indenfor almenboliglovens § 63 d's anvendelsesområde og politiet imidlertid træffer beslutning om *ikke* at udlevere oplysningerne, vil det – uanset hvad begrundelsen for afslaget er – være relevant at overveje, om der vil være en *pligt* til at udlevere oplysningerne efter andre regelsæt, fx reglerne om aktindsigt i retsplejeloven (hvis anmodningen kommer fra en privat aktør).

Vurderer politiet, at der ikke efter andre regelsæt består en pligt til at udlevere oplysningerne, vil der som udgangspunkt ikke være pligt til i afslaget til boligorganisationen at redegøre for, at anmodningen er vurderet efter andre regelsæt end almenboliglovens § 63 d.

Vurderer politiet derimod, at der vil være en pligt til at udlevere oplysningerne efter andre regelsæt, - fx retsplejelovens regler om aktindsigt - skal oplysningerne således udleveres efter det pågældende regelsæt.

Falder anmodningen uden for anvendelsesområdet for almenboliglovens § 63 d, se punkt 6.2.

3.3 Politiet har ikke pligt til at videregive oplysninger

Det følger af almenboliglovens § 63 d, stk. 2, at politiet *ikke* er forpligtet til at videregive oplysninger, uanset at der måtte være hjemmel hertil efter bestemmelsens stk. 1.

Det beror således på politiets vurdering, om oplysninger skal videregives til en boligorganisation. Således vil en boligorganisation ikke efter almenboliglovens § 63 d kunne gøre krav på oplysninger fra politiet.

Der kan – formentligt sjældent – imidlertid være en pligt til at udlevere oplysningerne efter andre regelsæt, selvom politiet meddeler afslag efter almenboliglovens § 63 d, stk. 2, se ovenfor punkt 3.2.2.

Se i øvrigt punkt 6.3 om situationen, hvor udlejer er en forvaltningsmyndighed.

4. BETINGELSER FOR VIDEREGIVELSE AF OPLYSNINGERNE

4.1 Nærmere om de enkelte betingelser

Der er en række betingelser, der skal være opfyldt for at anvende bestemmelsen og dermed videregive oplysninger med hjemmel i almenboliglovens § 63 d, stk. 1:

- Der skal være tale om oplysninger vedrørende strafferetlige afgørelser (se punkt 4.1.1).
- Den pågældende beboer skal have begået det strafbare forhold inden for eller med virkning i det boligområde, som den pågældende bor i (se punkt 4.1.2) eller mod en ansat i boligorganisationen (se punkt 4.1.3).
- Videregivelsen skal anses for nødvendig som led i en eksisterende, tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde (se punkt 4.1.4).
- Modtageren af oplysningen skal være en boligorganisation, en selvejende institution, en kommune eller region, der udlejer almene boliger (se punkt 4.1.5).
- Den strafferetlige afgørelse skal vedrøre en beboer (se punkt 4.1.6).

4.1.1 Oplysninger vedrørende strafferetlige afgørelser

Med begrebet "strafferetlige afgørelser" skal forstås domme og vedtagne bødeforelæg. Derudover vil tiltalefrafald også være omfattet.

Oplysninger om en beboers strafferetlige afgørelse kan videregives af politiet,

selvom afgørelsen ikke er endelig.

Ankefristens udløb bør dog afventes, således at boligorganisationen i forbindelse med videregivelsen af oplysninger kan gøres udtrykkeligt opmærksom på, at en afgørelse er under anke.

Det er endvidere helt afgørende, at der etableres en procedure, så det sikres, at boligorganisationen orienteres, såfremt den strafferetlige afgørelse – der er videregivet oplysninger om – ændres af en højere retsinstans.

4.1.1.1 Kriminalitetens art Der er principielt set ingen afgrænsning af, hvilken form for kriminalitet, der kan videregives oplysninger om efter almenboliglovens § 63 d, stk. 1.

Der vil dog være visse former for strafbare forhold, der ikke vil kunne videregives oplysninger om, idet betingelserne for videregivelse i bestemmelsen, ikke konkret ses opfyldt.

Afgørende for, om oplysningerne vil kunne videregives er således, at den begåede kriminalitet har skabt en eller anden form for uro eller utryghed i det pågældende boligområde, og at en opsigelse/ophævelse af den pågældende beboers lejemål vil have en indflydelse på trygheden i området.

F.eks. vil det være en forudsætning for, at kriminaliteten kan siges at have skabt uro og utryghed blandt beboere eller ansatte i boligforeningen, at kriminaliteten er kommet til andre beboeres eller ansatte i boligforeningens kendskab.

Se nærmere om nødvendighedskriteriet under punkt 4.1.4.3.

4.1.2 Forhold begået inden for eller med virkning i boligområdet Det strafbare forhold skal være begået inden for eller med virkning for det boligområde, som den pågældende gerningsperson bor i eller – jf. punkt 4.1.3 – mod en ansat i boligforeningen.

At forholdet skal være begået inden for det boligområde, som den pågældende bor i, betyder ifølge forarbejderne til bestemmelsen, at det strafbare forhold skal være begået enten:

- i den afdeling, som den pågældende bor i (herunder f.eks. i en daginstitution i afdelingen),
- på afdelingens grund, eller
- på et sted, som geografisk og socialt har tæt tilknytning til den pågældende afdeling (f.eks. på en sti, som fører forbi afdelingen eller i et beboerhus, som lejerne i afdelingen har adgang til).

I praksis vil det formentlig være fortolkningen af den sidstnævnte bullit, ("på et sted, som geografisk og socialt har tæt tilknytning til den pågældende afdeling"), der kan give anledning til overvejelser, idet afgrænsningen af bullit 1 og 2 ofte vil være klart defineret.

I relation til sidstnævnte bullit bemærkes, at der i Danmark er stor variation i forhold til de enkelte almene boligområder, herunder i forhold til størrelse og organisering. Der kan således f.eks. være boligområder, hvor en række boligorganisationer – med

dertilhørende boligafdelinger – udlejer boliger, og der kan være boligområder, hvor alene én boligorganisation udlejer boliger under én boligafdeling.

Hvorvidt det strafbare forhold er begået "på et sted, som geografisk og socialt har tæt tilknytning til den pågældende afdeling" vil således bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, herunder også under hensyntagen til det samlede boligområdes størrelse.

Oplysninger om strafbare forhold, som er begået uden for selve boligområdet, men med virkning i det boligområde, som den pågældende bor i, vil også være omfattet af i § 63 d, stk. 1.

Der vil således f.eks. kunne videregives oplysninger om forhold, hvor en beboer, der har befundet sig uden for boligområdet, har affyret skud ind i boligområdet eller har forhindret, at politi og brandmyndigheder kunne komme ind i boligområdet ved at blokere adgangsvejen.

Det kræves ikke, at der er tale om en virkning af en fysisk karakter, f.eks. at nogen er blevet skudt, eller at en ejendom er brændt ned. Det er tilstrækkeligt, at det strafbare forhold har skabt uro og utryghed i boligområdet.

4.1.3 Mod ansat i boligorganisationen

Strafbare forhold, der er begået både indenfor og uden for området mod en ansat i boligorganisationen (f.eks. vold mod en ejendomsinspektør begået i forbindelse med et tilfældigt møde på gaden) er omfattet af § 63 d.

4.1.4 Nødvendig som led i en eksisterende, tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde

Der vil kun kunne videregives oplysninger efter § 63 d, stk. 1, når videregivelsen må anses nødvendig som led i en eksisterende, tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde. Det kan f.eks. dreje sig om indsatser rettet mod utryghedsskabende narkohandel, forebyggende indsatser overfor unge i risiko for at begå kriminalitet eller blive rekrutteret til en bande.

Ordningen er tiltænkt de boligområder, der oplever særlige problemer med kriminalitet og utryghedsskabende adfærd.

Ordningen vil derfor typisk være relevant for – men ikke afgrænset til – de af politiet udpegede særligt udsatte boligområder (SUB-områder). Ordningen vil imidlertid også kunne anvendes i forhold til andre udsatte boligområder, hvor der er et eksisterende samarbejde mellem politiet og andre aktører, der ligeledes arbejder for at øge trygheden i områder, herunder kommuner og boligorganisationer m.fl.

4.1.4.1 Tryghedsskabende indsats

Det forebyggende og tryghedsskabende samarbejde mellem politiet og andre aktører kan have karakter af både strategisk, koordinerende og udførende samarbejde. Der findes en række forskellige strategiske samarbejdsfora i forhold til de problemramte boligområder, hvor de forebyggende indsatser retningssættes (f.eks. i såkaldte strategiske partnerskaber). Desuden findes der forskellige tværgående samarbejdsfora med fokus på at koordinere de udførende indsatser i områderne (f.eks. indsatser målrettet unge med bekymrende adfærd). Endvidere samarbejdes der om udførelsen af konkrete forebyggende og tryghedsskabende indsatser (f.eks. vedrørende kriminalpræventive oplysnings- og kampagneindsatser, polititilstedeværelse i fritidsklubberne og gennemførelse af tryghedsvandring).

4.1.4.2 Krav om aktualitet Kravet om, at videregivelsen skal anses for nødvendig, indebærer endvidere, at oplysningerne skal have en vis aktualitet. Det forudsættes således, at det straffbare forhold, som oplysningerne vedrører, ikke må være begået for mere end to år siden, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Det beror på politiets skøn, om der i den konkrete sag foreligger særlige omstændigheder, der kan berettiggende en videregivelse efter de to år.

En særlig omstændighed kan f.eks. være, at der – selvom der er gået mere end to år fra forholdet er begået – er taget sagsskridt mod at ophæve eller opsige det omhandlede lejemål.

4.1.4.3 Nødvendig Som nævnt i punkt 2.2 er § 63 d indført for at understøtte almene boligorganisationers mulighed for at opsige og ophæve lejemål, hvis en beboer tilsidesætter god skik og orden efter almenlejelovens bestemmelser herom – og forholdet er af en sådan karakter at lejerens fraflytning er påkrævet.

Det kan, jf. almenlejelovens § 81, stk. 1, f.eks. være lejers vold, trusler eller chikane mod udlejeren eller dennes ansatte, mod andre lejere i ejendommen eller andre, der lovligt færdes i ejendommen.

Det kan også være tilfælde, hvor lejeren ødelægger ejendommen eller løsøre på ejendommen eller fællesarealer, eller tilfælde, hvor lejeren i øvrigt udøver adfærd, som er til gene for ejendommen eller den ovenfor nævnte personkreds.

En forudsætning for at udlejer kan rejse sager om opsigelse eller ophævelse af lejemålet er, at udlejer har kendskab til sagerne og kan fremlægge den fornødne dokumentation for, at der er grundlag for at foretage opsigelse eller ophævelse. Dette har i praksis vist sig svært, hvorfor oplysninger fra politiet – fra en straffesag – kan være af afgørende betydning for muligheden for håndtering af sagen samt tilvejebringelse af den fornødne dokumentation.

Ordningen med videregivelse af oplysninger til boligorganisationer skal således understøtte anvendelsen af opsigelses- og ophævelsesgrundene i almenlejeloven – dvs. lette dokumentationen for, at der foreligger misligholdelse af lejemålet.

Således er afgrænsningen af, hvilke oplysninger politiet kan videregive til boligorganisationer afspejlet i de opsigelses- og ophævelsesgrunde, der findes i almenlejeloven, herunder i lovens kapitel 13.

Politiet vil f.eks. kunne videregive oplysninger om, at en beboer har udøvet hærværk på en bygning i boligområdet, har begået vold mod en anden beboer i boligområdet, eller har stået uden for boligområdet og affyret skud ind i boligområdet.

Kravet om, at videregivelsen skal anses for nødvendig, beror således på en samlet vurdering af, om den begåede kriminalitet konkret har skabt uro eller utryghed i det pågældende boligområde, og om oplysningerne er egnet som dokumentation i en sag om ophævelse eller opsigelse af den pågældende beboers lejemål.

Begge betingelser skal være opfyldt, hvis der skal videregives oplysninger efter bestemmelsen. F.eks. vil videregivelse ikke kunne anses for nødvendig, hvis kriminaliteten *har* skabt uro eller utryghed i boligområdet, men oplysningerne herom ikke anses for *egnet* til at få udsat den beboer, som skaber uro og utryghed i boligområdet.

Det er ikke forventningen, at politiet har indgående kendskab til de opsigelses- og ophævelsesgrunde, der følger af almenlejeloven, og som skal inddrages som led i vurderingen af, om der kan videregives oplysninger efter almenboliglovens § 63 d.

Den dialog med boligorganisationerne, som der opfordres til, jf. punkt 3.2.1, og som bl.a. skal finde sted forud for videregivelsen, vil derfor være helt afgørende for at sikre, at den modtagende boligorganisation mv. – som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde – har tænkt sig at bruge de pågældende oplysninger som dokumentation i sager om opsigelse eller ophævelse af lejemål.

4.1.5 Modtagerne af oplysningerne

Politiet kan i medfør af § 63 d, stk. 1, *kun* videregive oplysninger til almene boligorganisationer, selvejende institutioner, kommuner og regioner, der administrerer og udlejer almene boliger (også kaldt almennyttige boliger). Der findes både almene familieboliger, ungdomsboliger og ældreboliger.

Langt størsteparten af de almene boliger udlejes af de almene boligorganisationer.

Oplysningerne skal sendes til modtagerne på en måde, så oplysningerne ikke kommer til uvedkommendes kendskab.

Oplysningerne skal således enten sendes som fysisk post, ved personlig udlevering eller via e-mail, hvis dette kan gøres via en krypteret forbindelse (e-Boks via POLSAS).

Oplysningerne skal sendes til boligorganisationens post- eller e-mailadresse, og det bør så vidt muligt i dialog med boligorganisationen afklares, hvilken relevant person i boligorganisationen, som brevet eller e-mailen kan stiles til (att.). Denne person skal enten være ansat i eller repræsentere boligorganisationen (f.eks. en advokat).

4.1.6 Beboere i boligorganisationen

De beboere, der kan videregives oplysninger om i henhold til § 63 d, stk. 1, er personer over 15 år (jf. "strafferetlige afgørelser"), der bor i en bolig, som udlejes af boligorganisationen. Det vil typisk – men ikke udelukkende – være personer med folkeregisteradresse i boligområdet, der vil kunne videregives oplysninger om.

Det er i den forbindelse uden betydning, om en beboer er lejer (står anført på lejekontrakten), er medlem af husstanden eller på anden måde har fået adgang til lejemålet af lejer, da der vil kunne iværksættes opsigelse/ophævelse af et lejemål, uanset hvem, der har tilsidesat bestemmelserne om god skik og orden i almenlejeloven.

Lejer er således ansvarlig for, at dennes husstand/hustandsmedlemmer og andre, der af lejereren har fået adgang til lejemålet overholder reglerne (for god skik og orden) i almenlejeloven, jf. hertil almenlejelovens § 81, stk. 3. Bryder et husstandsmedlem eller en person, som har fået adgang til lejemålet, reglerne i almenlejeloven

vil det kunne få den virkning, at lejer/lejemålet kan opsiges/ophæves.

I tilfælde, hvor politiet – eventuelt i dialog med boligorganisationen mv. – har opnået kendskab til, at en person *reelt* er beboer på en adresse i boligområdet uden at dette er registeret i folkeregistret, vil der efter omstændighederne kunne videregives oplysninger efter § 63 d, stk. 1. I disse tilfælde, vil det være særligt vigtigt at have en (forudgående) dialog med boligorganisationen, for at sikre, at boligorganisationen rent faktisk har mulighed for at bruge oplysningerne som dokumentation i en sag om opsigelse/ophævelse.

Afgørende for, om der kan videregives oplysninger om en beboer i medfør af almenboliglovens § 63 d, stk. 1, er i alle tilfælde bl.a. om videregivelsen anses for egnet og *nødvendig* – jf. punkt 4.1.4.3 – herunder om beboerens fraflytning er egnet til at skabe ro og trykthed i boligområdet, og om boligorganisationen vil kunne bruge oplysninger som dokumentation i en sag om ophævelse eller opsigelse af det pågældende lejemål.

4.1.6.1 Oplysninger om andre personer

Hvis selve dommen eller bødeforlægget videregives, kan der alene videregives oplysninger om den person, som den strafferetlige afgørelse vedrører. Der skal således ske tilstrækkelig anonymisering i forhold til oplysninger om andre personer end den pågældende beboer, fx andre gerningspersoner, vidner og ofre.

Hvorvidt der kan ske videregivelse af oplysninger om andre personer – som er omtalt i dommen eller det vedtagne bødeforlæg – vil bero på en vurdering efter reglerne i retshåndhævelsesloven. Der vil efter reglerne i retshåndhævelsesloven være hjemmel til at videregive oplysninger om andre personer, hvis det anses for at være nødvendigt som led i den forebyggende indsats, jf. retshåndhævelseslovens § 9.

5. DOKUMENTATION OG REGISTRERING

5.1 Dokumentation og registrering i POLSAS

Sager, der bliver behandlet efter almenboliglovens § 63 d registreres som en administrativ sag på journalkoden *"60190 - Andre administrative sager"*.

Ved videregivelse af oplysninger efter almenboliglovens § 63 d – uanset om videregivelsen sker på politiets initiativ eller på baggrund af en anmodning fra en boligorganisation mv. – bruges følgende tekst i sagens resumefelt:

"Videregivelse af oplysninger efter almenboliglovens § 63 d, stk. 1, til boligorganisation/selvejende institution/kommune/region [X]"

Træffes der derimod afslag efter almenboliglovens § 63 d på baggrund af en anmodning bruges følgende tekst i sagens resumefelt:

"Afslag på anmodning om videregivelse af oplysninger efter almenboliglovens § 63 d til boligorganisation/selvejende institution/kommune/region [X]"

I de – formentligt sjældne – tilfælde (jf. ovenfor punkt 3.2.2), hvor der på baggrund af en anmodning fra en boligorganisation mv. meddeles afslag efter almenboliglovens § 63 d, men hvor der er pligt til at udlevere oplysningerne efter

et andet regelsæt, skal følgende tekst bruges i sagens resumefelt:

"Videregivelse af oplysninger efter [lov om...] til boligorganisation/selvejende institution/kommune/region [X]"

5.2 Nærmere om politiets beslutning og dokumentation

Politiets beslutning om at videregive/ikke videregive oplysninger efter almenboliglovens § 63 d skal sidestilles med al anden persondatabehandling og er derfor ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand.

Ved beslutning om videregivelse/ikke videregivelse af oplysninger efter almenboliglovens § 63 d skal der udarbejdes en skrivelse til boligorganisationen, der lægges på sagen. Skrivelsen bør indeholde en beskrivelse af omstændighederne for videregivelsen/ikke videregivelsen, herunder om beslutningen er truffet på baggrund af en anmodning fra en boligorganisation eller om videregivelsen er sket på politiets eget initiativ.

Desuden bør skrivelsen indeholde en begrundelse for politiets beslutning (selvom beslutningen ikke er omfattet af begrundelsespligten i forvaltningslovens § 22, idet der ikke er tale om en forvaltningsretlig afgørelse) bl.a. for at sikre bedre forståelse hos den boligorganisation, som får afslag, af hensyn til sagshistorikken samt for at sikre iagttagelsen af lighedsgrundsætningen og saglighedsprincippet.

Er der fremsat en anmodning fra en boligorganisation mv. skal denne også lægges på sagen.

6. SAMSPILLET MED ØVRIG LOVGIVNING

6.1 De generelle regler om videregivelse af personoplysninger

Almenboliglovens § 63 d supplerer reglerne i retshåndhævelseslovens § 9 og giver hjemmel til, at politiet lovligt kan videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser til boligorganisationer mv., når videregivelsen er nødvendig som led i en trygheds-skabende indsats.

Databeskyttelsesretlige forhold, der ikke reguleres i almenboliglovens § 63 d, skal vurderes efter de generelle regler i retshåndhævelsesloven. Det indebærer bl.a., at de grundlæggende principper i retshåndhævelseslovens § 4 skal iagttages, når politiet videregiver personoplysninger til boligorganisationer mv. i overensstemmelse med almenboligloven § 63 d, stk. 1.

Det betyder bl.a., at politiets videregivelse skal ske i overensstemmelse med god databehandlingskik, at politiet kun må videregive relevante og tilstrækkelige personoplysninger, at politiet ikke må videregive flere personoplysninger end det, der er nødvendigt for at opfylde formålet, at politiet kun må videregive korrekte og ajourførte personoplysninger, og at politiet skal videregive personoplysningerne på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling.

Principperne medfører bl.a. en pligt til at underrette boligorganisationer mv., hvis

politiet efter at have videregivet personoplysninger bliver opmærksom på, at personoplysningerne er urigtige. Se f.eks. punkt 4.1.1.

Principperne medfører bl.a. også en pligt til at videregive personoplysningerne på en måde, der sikrer, at personoplysningerne ikke kommer uvedkommende til kendskab. Se nærmere herom punkt 4.1.5.

6.2 Anmodninger, der ikke er omfattet af almenboliglovens § 63 d

Det kan generelt siges, at enhver anmodning til politiet om udlevering af oplysninger altid skal behandles efter det regelsæt, som giver spørgeren den videste adgang til oplysninger (den bedste retsstilling). Dette gælder uanset indholdet af anmodningen, herunder om spørgeren beder om, at anmodningen behandles efter specifikke retsregler eller regelsæt.

Fremsættes der en anmodning om oplysninger, der falder indenfor anvendelsesområdet af almenboliglovens § 63 d, jf. ovenfor punkt 4, forudsættes denne bestemmelse at give spørgeren den bedste retsstilling, og der vil således som udgangspunkt ikke være pligt til at behandle anmodningen efter andre regelsæt, jf. også punkt 3.2.2.

Falder anmodningen derimod helt uden for anvendelsesområdet af almenboliglovens § 63 d (fx, hvis der ikke foreligger en strafferetlig afgørelse eller hvis den person, der anmodes om oplysninger om ikke er beboer i den boligorganisation, som anmoder om oplysningerne), må det formodes, at andre regelsæt vil give spørgeren en bedre retsstilling. Anmodningen skal i disse tilfælde behandles efter et andet regelsæt om videregivelse af oplysninger, fx retshåndhævelsesloven eller det relevante regelsæt om aktindsigt.

6.3 Når udlejer er en kommune eller en region

Hvis udlejer er en kommune eller en region indebærer almenboliglovens § 63 d, stk. 2, en fravigelse af forvaltningslovens § 31.

Af forvaltningslovens § 31 følger, at en forvaltningsmyndighed (A) på begæring fra en anden forvaltningsmyndighed (B) er forpligtet til at udlevere oplysningen til B, hvis A er berettiget til at videregive oplysningen, og oplysningen er af betydning for B's sagsbehandling.

Dette udgangspunkt er imidlertid fraveget, idet det følger direkte af almenboliglovens § 63 d, stk. 2, at politiet ikke er forpligtet til at videregive oplysninger til boligorganisationer mv., uanset at betingelserne herfor måtte være tilstede efter bestemmelsens stk. 1.

6.4 Den registreredes rettigheder

De(n) person(er), der bliver behandlet oplysninger om, i forbindelse med en sag om videregivelse af oplysninger efter almenboliglovens § 63 d, har en række rettigheder i henhold til retshåndhævelseslovens §§ 15-18.

Den registrerede har til enhver tid ret til at anmode om indsigt i, hvilke personoplysninger politiet har registreret om den pågældende. Ligesom den pågældende har ret til at anmode om, at politiet berigtiger forkerte personoplysninger, eller at politiet sletter personoplysninger, som bliver behandlet ulovligt (personoplysninger, der ikke er nødvendige som led i den pågældende sag).

Det er den dataansvarlige (pågående politikreds), der skal behandle anmodninger fra de registrerede i henhold til §§ 15-18 i retshåndhævelsesloven.

Det bemærkes, at politiet *ikke* er forpligtet til at orientere den registrerede (beboeren) om videregivelsen af oplysninger til en boligorganisation efter almenboliglovens § 63 d, stk. 1, da hensynet til den registrerede er varetaget i almenlejeloven, jf. retshåndhævelseslovens § 13, stk. 2, modsætningsvis.

En boligorganisation vil således umiddelbart ved opsigelse af lejemålet være forpligtet til at oplyse opsigelsesgrunden og den registreredes ret til at gøre indsigelse, jf. almenlejelovens § 89.

6.5 Brud på almenboliglovens § 63 d

Videregivelse af oplysninger skal opfylde de betingelser, som er nævnt ovenfor i punkt 4.

Hvis politiet videregiver oplysninger, som ikke er omfattet af hjemlen i almenboliglovens § 63 d, stk. 1, – eller anden relevant hjemmel – vil dette efter omstændighederne kunne være et brud på tavshedspligten, som vil kunne være omfattet af straffelovens § 152 (om strafansvar for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger fra en myndighedsperson).

Videregivelsen vil derudover kunne udgøre en uautoriseret videregivelse af personoplysninger og et brud på persondatasikkerheden, der efter omstændighederne skal anmeldes til Datatilsynet senest 72 timer efter, at politiet bliver bekendt med videregivelsen, jf. retshåndhævelseslovens § 28, stk. 1, jf. § 3, nr. 10. Bliver politiet bekendt med, at der ved en fejl er videregivet personoplysninger i strid med § 63 d, stk. 1, i almenboligloven og reglerne i retshåndhævelsesloven, skal hændelsen straks indberettes til Rigspolitiets Koncern IT i overensstemmelse med retningslinjerne i Rigspolitiets actioncard "Indberetning af sikkerhedshændelser".

7. KLAGEADGANG

7.1 For boligorganisationerne

Politiets beslutning om at videregive/ikke videregive oplysninger efter almenboliglovens § 63 d skal sidestilles med al anden persondatabelandling og er derfor ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand.

Politiets beslutning om at videregive/ikke videregive oplysninger er heller ikke en politimæssig disposition, der vil kunne påklages med henblik på juridisk sagsbehandling.

Boligorganisationerne mv. har derfor ikke klageadgang til Rigspolitiet eller anden administrativ myndighed.

7.2 For beboerne

Den eller de personer (de registrerede), hvis personoplysninger er blevet behandlet i forbindelse med politiets videregivelse af oplysninger til en boligorganisation, vil kunne klage over politiets og boligorganisationens behandling af disse personoplysninger.

Datatilsynet er tilsynsmyndighed for politiets og boligorganisationens behandling af

personoplysninger i medfør af almenboliglovens § 63 d, og derfor vil en eventuel klage fra den registrerede over politiets og boligorganisationens databehandling skulle sendes til Datatilsynet.

Dog vil politiets (helt eller delvise) afslag på anmodninger i henhold til retshåndhævelseslovens §§ 15-18, jf. punkt 6.4. kunne påklages til Rigspolitiet.

8. BOLIGORGANISATIONERNES BEHANDLING AF OPLYSNINGERNE

8.1 Betingelser for boligorganisationens behandling

Det følger af almenboliglovens § 63 d, stk. 3, at en boligorganisations behandling af oplysninger modtaget i medfør af § 63 d, stk. 1, kun vil være lovlig, såfremt behandlingen er nødvendig, for, at boligorganisationen – som led i en eksisterende, tryghedsskabende indsats i boligområdet – kan bruge oplysningerne som dokumentation i en sag om opsigelse eller ophævelse af en beboers lejemål efter reglerne i almenlejeloven.

Boligorganisationer kan ikke med hjemmel i § 63 d, stk. 3, behandle oplysninger vedrørende strafbare forhold, når der er gået to år fra det strafbare forhold, som er omfattet af den strafferetlige afgørelse, er begået, medmindre der er taget sagsskridt i retning af opsigelse eller ophævelse af det omhandlede lejemål, eller der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, jf. punkt 4.1.4.2 om aktualitet.

Boligorganisationen vil i forhold til de oplysninger, som den modtager i medfør af § 63 d, stk. 1, være dataansvarlig og forpligtet til at overholde reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven i supplement til de specifikke regler i almenboligloven.

8.2 Boligorganisationernes tavshedspligt

Det følger af almenboliglovens § 63 d, stk. 4, at ansatte hos og bestyrelsen i en boligorganisation har tavshedspligt med hensyn til de oplysninger, som de modtager i medfør af almenboliglovens § 63 d, stk. 1, og de vil således kunne ifalde strafansvar i medfør af bestemmelserne om tavshedspligt i straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f.

8.3 Sletning af oplysninger

Boligorganisationen vil i visse tilfælde være forpligtet til at slette oplysninger, som er modtaget i medfør af § 63 d, stk. 1, før to års-grænsen er nået, f.eks. hvis beboeren, som oplysningerne vedrører, fraflytter boligorganisationen eller hvis oplysningerne af andre grunde ikke længere er nødvendige i forhold til en eventuel sag om opsigelse eller ophævelse.